

OBIECAĆ SIĘ (39) *vb pf*

się (29), się (10).

o, e oraz a jasne.

inf obiecać się (3). ◇ *praet 1 sg m* obiecałem się, -m się obiecał (2). ◇ *3 sg m* obiecał się (21). ◇ *1 pl m pers* -śmy się obiecali (1). ◇ *2 pl* -ście się obiecali (1). ◇ *3 pl m pers* obiecali się (2). ◇ *plusq 3 sg m* był się obiecał (1). *f* była się obiecała (1). ◇ *3 pl m pers* byli się obiecali (1). ◇ *con 3 sg m* by się obiecał (2). ◇ *con praet 2 sg m* byś się był obiecał (1). ◇ *impers praet* obiecało się (2). ◇ *impers con praet* by się było obiecało (1).

Sł stp s.v. obiecać, Cn notuje, Linde XVI – XVII w. s.v. obiecać.

Zapowiedzieć swą obecność gdzieś, lub swój udział w czymś; condicere, constituere Mącz; promittere Cn [w tym: w użyciach bezpodmiotowych (6)] (39): BielKron 435v; Efficere pollicita, Spełnić to co się obiecało. Mącz 115b; prosiła go [Hester] aby iey tę poćciwość vczynił/ aby był w domu iey v niey ná biefiedzye. Krol [Asverus] sie obiecał/ y potym v niey był. RejZwierc 154v.

obiecąc się komu, czemu (7): Liżká żorawiá prosiła/ Bądź v mnie będą cię czciłá: A on się iey rad obiecał BierEz N3; [papież Sylwester wtory] wezwał k sobie Kárdynałow/ Ípowiedał sie im/ iż on co czynił/ wżytko s czártowłkiey náuki/ y obiecał sie im w towarzyłstwo po śmierci BielKron 175v; Mącz 87b; PaprUp 12; ZawJeft, 33; ActReg 9, 51.

obiecąc się na co (2): Mącz 87b; Połzedł zatim odemnie/ á natzas inłzi na łzerłza mi sie rozmowe obiecał. PaprUp 12.

obiecąc się przez kogo, przez co (2): Wyprawilismy też powtore listy do inszych woiewodztw, [...] prosząc aby się znami [...] dla potezniejszego wyparcia nieprzyiaciela ziechali, tak iako się nam przez listy obiecali. ActReg 51; SkarKaz 637a.

cum inf (20): BierEz P; A tako Iezus na prozbę ijch pokorną/ obietzał sie s nimi bytz przez iutro OpecŻyw 78v; [Swatopelk] ná inny czás sie obiecał być BielKron 358v, 372; Reus promitendi. Obyetnicą obowiazány/ To yełt obiecał sie to łpełnić. Mącz 354d, 36b, 412c [2 r.]; RejPos 114, 188v, 351; BiałKat 311; RejZwierc 189; WujJud 32; SkarŻyw 501. Cf *cum inf komu, cum inf przez kogo.*

cum inf komu (4): próżno mowił/ bo sie im iuż byli obiecali ku potrzebie być BielKron 197; ActReg 130; OrzJan 13; SkarKaz 312b.

cum inf przez kogo (1): Pan Chriłtus obiecał sie z Kościołem łwym przez Duchá łwego do łkonánia łwiátá być. WujJud 73.

W charakterystycznych połączeniach: obiecąc się na szerszą rozmowę, na wieczerkę; obiecąc się w towarzystwo; obiecąc się na inny czas; obiecąc się przez listy; obiecąc się dobrowolnie, z przodku; obiecąc się ... spełnić (2).

Fraza: »jako nę obiecał« [w tym: jako człon zdania złożonego (1), jako zdanie wtrącone (1)] (2): Co się dotycze opatrzenia, ktore jest WM za przyczyną IchM panow od KJM obiecano, tedy to będzie dano, gdy o obronie mowić zaczniecie, jakoście się w tym spisku obiecali. Diar 40; CzechEp 123.

Zwrot: »obiecąc się rad« (2): Ieden próżony ná obiád/ Obiecał sie iść bárzo rad BierEz P, N3.

Szereg: »dać się i obiecąc« (1): Bo fię dać y obiecąc iedno przez przyłżcie mękę y śmierć Syná Bożego [królestwo niebieskie] nie mogło. SkarKaz 637a.

a. Uczynić uroczysty ślub (5) :

obiecąć się dokąd (1): Tedy mu rządzili áby fię obiecał do Yowifzowego kościoła. *SkarŻyw* 552.

obiecąć się na co (1): [chciała] żeby iey dano iefzcie wolne trzy látá/ przes ktoreby odprawiła drogę fwoię/ ná którą fie była obiecála: To ieft áby fzlá do Rzimu *StryjKron* 52.

cum inf (3): Otto trzeći Cefarz Krześciáńki fłyząc o tych cudach S. Woyćiechá/ obiecał fie w chorobie fwey nawiedzić to mieyfce fwá [!] ośobą/ był zdrow. *BielKron* 344v, 459; ięli mu thę rádę dáváć/ áby fie obiecał/ do panny Máriej do Loretu iść bośo *Górndworz* T3.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Pírrus w Tebáńfkim zamku/ gdy Pállás bogini/ Tám zówzdy fławna była/ y z odpufy fwemi. Obiecał fie po bitwie/ by iey ofiárował *RejZwierz* 25v.

W charakterystycznych połączeniach: obiecąć się do Jowiszowego kościoła, do Panny Maryjej do Loretu; obiecąć się na drogę; obiecąć się iść boso, nawiedzić w chorobie [kogo, co] (2).

Synonimy: przyrzec; a. ślubić, ślubować.

Formacje współrdzenne cf OBIECAĆ.